

Underbilag.

PATENTKOMMISSIONEN

Den 1. september 1967.

I anledning af, at de af folketingets udvalg angående forslag til patentlov m. fl. love rejste spørgsmål nr. 25 c, 26 og 27 (udvalgets bilag 35) er forelagt patentkommissionen til udtalelse, skal kommissionen, der på møder d. 12. maj, d. 7. og d. 27. juni samt d. 29. august 1967 har drøftet spørgsmålene, meddele følgende:

Ad udvalgets spørgsmål 25 c, hvori udvalget ønsker patentkommissionens udtalelse om lovforslagets § 8 i særdeleshed og om kapitel II i almindelighed.

Patentkommissionen skal hertil udtale, at efterkrigsårenes betydelige stigning i antallet af patentansøgninger og det samtidig forøgede almindelige behov for teknikere inden for industri og forskning gør det nødvendigt også inden for patentadministrationen at gennemføre en arbejdsrationalisering. Det er patentkommissionens erfaring gennem mangeårig behandling af patentansøgninger, at i (skønsmæssigt anslået) 90 pct. af de sager, der forelægges de tekniske medlemmer til godkendelse, sker der en i hovedsagen ubetinget tiltrædelse af den indstilling, der er givet af patentkommissionens forbehandlere. Ud fra denne erfaring, samt i erkendelse af den offentlige fremlæggelses kontrollerende funktion, finder vi det rimeligt som en væsentlig arbejdskraftbesparende foranstaltning, at afgørelsen af patentansøgninger i 1. instans overføres til patentdirektoratet.

Med hensyn til klageinstansen fremgår det af bemærkningerne til lovforslagets § 8, at det bl. a. under hensyn til den udvidede klageadgang, der foreslås i loven, er af betydning, at klagemyndigheden sammensættes af personer, der foruden at være teknisk sagkyndige også har erfaring med hensyn til patentlovgivning og patentpraksis. Man ønsker derfor klageinstansen organiseret som en fast instans.

Patentkommissionen kan tiltræde disse synspunkter og skal i denne forbindelse henvise til, at de indvendinger, der fra forskellige side, bl. a. fra Industrirådet og patentagenterne, er fremkommet mod den eksisterende klageinstans — en for behandling af den konkrete sag nedsat særlig kommission — synes at være begrundet i en manglende patentteknisk kontinuitet i afgørelserne fra de varierende særlige kommissioner til trods for, at man har haft højt kvalificerede teknisk og patentteknisk sagkyndige som faste næstformænd for disse kommissioner.

Imidlertid ses lovforslagets tekst ikke at fjerne denne mangel ved den hidtidige klageinstans. Efter lovforslaget etableres en ny klageinstans, der i praksis vil kunne komme til at fungere på meget nær samme måde som den hidtidige klageinstans og derfor med denne mangel bibeholdt. Ifølge lovforslagets § 8 skal man have en række fast udpegede, teknisk sagkyndige, og formanden for ankeinstansen bestemmer under hensyn til den enkelte sags beskaffenhed, hvem og hvor mange af nævnets medlemmer der skal deltage i sagens behandling.

Forholdet er i dag i praksis det, at handelsministeriet efter indstilling fra næstformanden udnævner de øvrige tekniske medlemmer af de særlige kommissioner fra en i princippet ubegrænset kreds af sagkyndige personer, hvoriblandt man under hensyn til den enkelte sags beskaffenhed udpeger de personer, som skal opfordres til at indtræde som medlemmer i en til behandling af en konkret sag nedsat særlig kommission.

Det ny ifølge lovforslagets tekst bliver således i alt væsentligt kun, at den vide kreds, hvoriblandt handelsministeriet udpeger de sagkyndige, afløses af en udnævnelse af permanente medlemmer. En større ensartethed i klageinstansens afgørelser opnås næppe alene derved.